

Bromélie

Bromélie, tedy čeleď *Bromeliaceae* a rod *Bromelia*, byly pojmenovány po švédském botanikovi Olafu Bromeliovovi (1639-1705). Čeleď broméliovitých je obrovská, známe přibližně 3 600 druhů v 72 rodech. Bromélie rostou terestricky (v zemi), epifytně (na stromech) i petrofytický (na skalách a balvanech). Všechny pocházejí z Ameriky, od Virginie (USA) až po jižní Chile. Jedinou výjimkou je západoafrický druh *Pitcairnia feliciana*, který se usídlil v pohoří Fouta Djallon v Guineji. Jejich vegetační stanoviště jsou velmi rozmanitá, od nížinných deštných tropických pralesů, horských mlžných lesů, vysokohorského bezlesí (párama) až po polopouštní a pouštní oblasti. Jejich společným požadavkem je však dostatek světla.

Většina z nich vytváří listovou růžici, jsou mezi nimi i druhy s lánovitým růstem (*Tillandsia usneoides*) nebo stromečkovitým odnožováním (*Ayensua*). Všechny druhy bromélií jsou monokarpické, to znamená, že kvetou jen jednou za život, po odkvětu

odumírají. V době zrání plodů však již na bázi vytvářejí odnože, základy mladých rostlin, které po uschlé matečné rostlině zaujmou místo a za rok či dva opět vykvetou. Neodnožují však všechny druhy, několik se jich rozmnožuje pouze semeny.

Největším druhem světa je *Puya raimondii*, jejíž listová růžice dorůstá výšky 3-4 metrů a květenství měří 9-10 metrů. K nejmenším druhům patří droboučké rostlinky *Tillandsia bryoides*, *T. aizoides* a několik podobných druhů, jejichž růžice měří od 1 do 3 cm, kvetoucí o 1 cm více.

Mnohé z broméliovitých rostlin jsou mrazuvzdorné, v kultuře bylo prokázáno přežití některých druhů při krátkodobém poklesu teploty až na -6,7 °C. V Andách rostou bromélie rodu *Puya* v nadmořské výšce 4 300 metrů i výše, mráz zažívají broméliovité rostliny i v jižní části Chile a v USA. Patrně nejtolerantnější k mrazíkům jsou druhy z USA (*T. usneoides*) a z jižní části Chile (*Greigia sphacellata* a *T. usneoides*).